ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w pozozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach dojazdowych: grójeckiej i wilanowskiej podwyższa się taryfę osobową:
do 20 mk. w kl. III od osoby i kilometra,
„ 30 „ „ „ II „ „ „ „
na linji Jabłonna—Wawer—Karczew:
do 9 mk. w kl. III od osoby i kilometra,
i „ 13,50 „ „ II „ „ „ „
oraz wszystkie inne opłaty za przewóz osób w tym samym stosunku.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wszystkich wyżej wymienionych linjach podwyższa się do 2 mk. za 10 kg. i kilometr oraz w tym samym stosunku wszystkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 czerwca 1922 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 25 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 86, poz. 634).

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

340.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 29 maja 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej na linjach Towarzystwa akcyjnego łódzkich wąskotorowych elektrycznych kolei dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu, zarządza się co następuje:

§ 1. Na linjach Towarzystwa akcyjnego łódzkich wąskotorowych elektrycznych kolei dojazdowych podwyższa się taryfę osobową:
do 20 mk. od osoby i kilometra w kl. III i
do 30 mk. „ „ „ „ „ „ II

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 czerwca 1922 r.
Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 10 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 606).

Minister Kolei Żelaznych:
Ludwik Zagórny-Marynowski

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Przemysłu i Handlu: *S. Ossowski*

341.

Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów

z dnia 26 kwietnia 1922 r.

o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany przekazów pocztowych między Polską a Francją.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44, poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1.

Zarządzenie ogólne.

Wprowadza się wzajemną wymianę przekazów pocztowych między Polską a Francją.
Wymiana odbywać się będzie na zasadach podanych w następnych paragrafach.

§ 2.

Rodzaj przekazów.

Do wymiany dopuszcza się tylko przekazy zwykłe; przekazy pośpieszne i telegraficzne są narazie wykluczone.

§ 3.

Najwyższa kwota przekazów.

Najwyższa kwota przekazu z Francji do Polski nie może przekraczać 200 franków, kwota zaś przekazu z Polski do Francji nie może przewyższać kwoty dopuszczonej w wewnętrznym obrocie przekazowym.

§ 4.

Opłaty.

Przy nadaniu przekazu nadawca uiszcza zgóry od kwoty przekazowej opłatę, która wynosi:
a) do 50 marek polskich. . . . 50 fenigów
b) „ 100 „ „ . . . 1 marka
c) za każde dalsze 100 marek polskich 50 fenigów.

§ 5.

Warunki nadania przekazu.

1. Z obrotu przekazowego między Polską a Francją korzystać mogą członkowie misji wojskowej francuskiej w Polsce i interesanci na następujących warunkach:

Członkowie misji wojskowej francuskiej przy nadawaniu przekazu do Francji muszą urzędnikowi pocztowemu przedstawić od swego urzędu lub władzy wojskowej zaświadczenie, że wysyłają swe płace służbowe do rodzinnego kraju, inni zaś interesanci muszą przy nadawaniu przekazu złożyć pozwolenie Ministerstwa Skarbu na wysłanie pieniędzy do Francji przekazem pocztowym.

Uprawnionemi organami Ministerstwa Skarbu do wydawania pozwoleń na wysyłkę pieniędzy do